

wiadomości wydziałowe

wydział:Instytut
artystyczny: Kultury i Sztuki Muzycznej

Podwójny naukowy sukces

7. grudnia 2007 r. w siedzibie *Instytutu Historii Sztuki* Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się obrona rozprawy doktorskiej zatytułowanej: *Sonorystyczne dzieło muzyczne – instrumentalne kompozycje Kazimierza Serockiego w świetle związków wysokościano-barwowych*. Autor pracy - **Tomasz Marcin Kienik** pracował pod kierownictwem naukowym **Prof. Andrzeja Tuchowskiego**, recenzentami byli: prof. Alicja Jarzębska (Uniwersytet Jagielloński) i prof. Maciej Gołąb (Uniwersytet Wrocławski). Stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o sztuce T. M. Kienik uzyskał decyzją Rady Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego w dniu 16 stycznia 2008 r.

Gratulujemy!

Dyrekcja IKiSM

Studenci - dzieciom

*Być może będą nauczycielami muzyki...
Być może będą dyrygentami chórów...
Być może będą grać lub śpiewać w zespołach rozrywkowych...*

Obecnie studiują w *Instytucie Kultury i Sztuki Muzycznej* na kierunku *Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuki Muzycznej*, muzyka wypełnia ich życie i muzyką obdarowują innych - przede wszystkim dzieci.

MIKOŁAJ...

Studenci III roku zrobili wspaniały prezent mikołajkowy dzieciom z Miejskiego Przedszkola nr 34 w Zielonej Górze. 7 grudnia 2007 r. przedszkolna sala gimnastyczna przeobraziła się w scenę teatralną, na której studenci przedstawili *Bajkę pełną nutek* według Wojciecha Próżniewicza, we własnej scenografii i oprawie muzycznej. Adaptacja bajki, projektowanie kostiumów, komponowanie piosenek – wszystko to przyniosło wy-

OD LEWEJ: KRÓLEWNA P.SZCZEPANIAK I KRÓL D.BAKSALARY ORAZ R.PANASIUK W TAŃCU, W GŁĘBI Z. MAZUR

AKTORZY /STUDENCI III ROKU/ ORAZ WIDZOWIE /DZIECI Z MP NR 34 W ZIELONEJ GÓRZE/, MARIA NAMYSŁOWSKA-ZELEŹNIK – OPIEKUN STUDENTÓW (PO PRAWIEJ)

DARIA HAUFFA DYRYGUJE CHÓREM MIEJSKIEGO PRZEDSZKOLA NR 34

AKOMPANIATORZY OCZEKUJĄCY NA SWÓJ WYSTĘP - Z LEWEJ: M.BOROWSKA, P.ROZNOWSKI, G.KULIGOWSKI

JASEŁKA – „W AKCJI” NA SCENIE TEATRU: OD LEWEJ: J. BŁATNIK, P.PACHLA I D.BAKSALARY

ZDJĘCIE NR 6

JASEŁKA - JUŻ PO WYSTĘPIE OD LEWEJ: J. BŁATNIK, A. BAKALAREK, J. DOROSZKIEWICZ, M. KORZENIEWSKA, W GŁĘBI H. GAJEWSKI

BAL KARNAWAŁOWY: A. KACZOR PROWADZI TAŃCZĄCEGO "WĘŻA"

BAL KARNAWAŁOWY: Z LEWEJ: Z.MAZUR, G.HARUK, D.BAKSALARY, W GŁĘBI E.FORNALIK

konawcom wielką radość i satysfakcję. A dzieci? Dzieci słuchały z otwartymi buziami po czym nagrodziły występ rześzystymi oklaskami. Spotkanie zakończyło się wspólnym tańcem i śpiewem do skomponowanej przez studentów piosenki.

ŚPIEWAJĄCA POLSKA...

11 grudnia 2007 r. w Sali Kameralnej Filharmonii Zielonogórskiej odbył się koncert kolęd i pastorałek w wykonaniu chórów szkolnych *Śpiewającej Polski*, działających w ramach ogólnopolskiego projektu powszechnej edukacji chóralnej. Do tych chórów należą m.in. dwa chóry przedszkolne prowadzone przez studentki V roku: Darię Hauffę i Annę Polaczek. W czasie koncertu chórom towarzyszyli studenci, realizujący akompaniament fortepianowy: Mariola Borowska /I rok/, Paweł Roźnowski /II rok/, Grzegorz Kuligowski /III rok/, Albert Bezdzieczek /IV rok/. Przy dźwiękach fortepianu dziecięce chóry zabrzmiały pewnie i pięknie. Dzięki udziałowi naszych studentów koncert był bardzo udany.

JASEŁKA...

Wiele uroczystych chwil, które w życiu przeżywamy nierozzerwalnie związanych jest z muzyką. Słysząc ją w tle lub na pierwszym planie. W Miejskim Przedszkolu nr 34 w Zielonej Górze co roku dzieci wraz z nauczycielkami przygotowują Jasełka. Jest to wielkie święto dla całego przedszkola ponieważ jasełka przedstawiane są w teatrze, a muzyka pełni w nich bardzo ważną rolę. W tym roku towarzyszyli dzieciom studenci grający na różnych instrumentach: flecistka Bogumiła Skrzypczak /I rok/, klarncistki - Justyna Błatnik i Anna Bakalarek /I rok/, saksofonistka Justyna Doroszkiewicz /II rok/, trębacz Hubert Gajewski /III rok/, gitarzystka Marzena Korzeniewska /III rok/, pianista Piotr Łopaciński /I rok/ oraz Paulina Pachla i Dawid Baksalary /III rok/ grający na instrumentach perkusyjnych. To był prawdziwy koncert kolęd i pastorałek. Zarówno dzieci, jak i ich rodziny siedzące na widowni byli zachwyceni.

KARNAWAŁOWYCH ZABAW CZAS...

Pracowity grudzień przeszedł w karnawałowy styczeń, studenci zdążyli jeszcze przed sesją egzaminacyjną zabawić setki dzieci, prowadząc zabawy karnawałowe w Miejskim Przedszkolu nr 34 i 6 w Zielonej Górze. Bale były bardzo udane.

Mam nadzieję, że uczestnicząc w tych wszystkich koncertach i uroczystościach studenci zebrali sporo doświadczeń, które kiedyś zaowocują w ich pracy, a dzieci przeżyły niezapomniane chwile.

tekst i fot.

Maria Namysłowska-Żeleźnik

...Instytut Sztuk Pięknych

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

Kamil Kuskowski

Ukrzyżowania

Na pewnym poziomie moje dzieła są takim udawaniem — udawaniem malarstwa: o ile bowiem monochromatyczne części są namalowane, o tyle fragmenty przedstawiające są wydrukami na jedwabiu. Wyjście poza zasadę malarstwa jest bowiem odejściem od rękodzieła.

W moim następnym cyklu podejmuję próbę dalszego przemieszczenia podwójnej gry z monochromem i przedstawieniem. Osiem obrazów składa się na wykonany w 2001 roku cykl *Ukrzyżowań*. Wskazują one na współczesne grzechy: KORUPCJA, FANATYZM, IGNORANCJA, NIEMORALNOŚĆ, NIETOLERANCJA, MATERIALIZM, NEPOTYZM, HIPOKRYZJA. Usiłując rozpoznać popełniane przez nas, współczesnych, grzechy odwołuję się do historii malarstwa, kontynuując jednocześnie ruch przekraczania jego zasady. W podobny sposób jak w cyklu *Dekonstrukcji*, każde z dzieł nowego cyklu złożone jest z części. Z tym że tym razem wszystkie są tryptykami. W każdej pracy dwa elementy stanowią cytaty z dawnych dzieł, a jeden jest monochromem. Z obrazów przedstawiających ukrzyżowanie wybieram jedynie fragmenty z wyobrażeniem dłoni, to one obrazują bowiem najistotniejszy moment dla tego aktu. Zacytowane fragmenty połączone są z wydłużonym, poziomym prostokątem monochromu. Na monochromie pojawia się napis wycięty antykwą w przeźroczystej folii; napis odróżnia się od monochromu jedynie połyskiem. Nazywa on grzech po angielsku — tą łaciną współczesności. Przedstawienia dłoni są cytatami z *Ukrzyżowań* wykonanych przez: nieznanego malarza ikon (z XIII i XIV w.), Mathiasa Grünewalda, Rogera van der Weydena, Diego Velasqueza, Tintoretta, Salvadora Dali i El Greco. Jedynie w przypadku NEPOTYZMU, cytuję *Zmartwychwstanie* Grünewalda, wskazując na wyjątek uczyniony dla Syna Bożego.

Moje obrazy nie obrazują ani grzechu ani ukrzyżowania. Raczej wskazują na nie, stając się swoistymi znakami. Nie obrazują nawet znaku Krzyża. Wskazując na Ukrzyżowanie, w którym bierzemy udział grzesząc, obrazy te odwołują się swoim kształtem do poziomej belki, do której przybite zostały dłonie. Moim zdaniem to właśnie poprzeczna belka jest istotna dla ukrzyżowania. W konsekwencji dekonstrukcji ulega nie tylko cały tradycyjny motyw ikonograficzny ukrzyżowania, ale nawet jego schemat — symbol krzyża. Jednocześnie jednak przybliża obraz do tego, na co on wskazuje czyniąc go znakiem. Obraz w pewien sposób staje się belką.

Wyjście poza zasadę malarstwa przemieszcza obraz jednocześnie w dwóch kierunkach: w stronę znaku i w stronę obiektu.

Autoreferat, fragment.

W kwietniu 2008 r. w Galerii Grafiki Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej 10 odbędzie się wystawa Kamila Kuskowskiego z cyklu „Ukrzyżowania” oraz wykład towarzyszący wystawie. O terminie powiadomimy w oddzielnych zaproszeniach.

Janina Wallis

KAMIL KUSKOWSKI

Urodzony 16 lipca 1973 w Zakopanem. W 1992 ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem.

W latach 1995 - 2000 studia w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzebińskiego na Wydziale Tkaniny i Ubioru w Łodzi. W roku 2000 dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Tkaniny Unikatowej prof. Aleksandry Mańczak oraz w Pracowni Malarstwa i Rysunku prof. Andrzeja Gieragi. W latach 1999 - 2005 asystent w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez prof. Tadeusza Śliwińskiego w tejże Uczelni oraz od 2002 współprowadzi Międzywydziałową Pracownię Otwartą. W 2005 uzyskał stopień doktora. Obecnie zatrudniony na stanowisku adiunkta w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez prof. Tadeusza Śliwińskiego

Twórczość w zakresie malarstwa, instalacji, sztuki video
Brał udział w 23 wystawach indywidualnych w kraju i zagranicą oraz w 70 wystaw zbiorowych krajowych i zagranicznych.

Nagrody, wyróżnienia i stypendia :

- 2002 - Nagroda Rektora ASP za działalność artystyczną i organizacyjną
- 2003 - Wyróżnienie Honorowe Jury; Nagroda Pisma Artystycznego Format - V Krajowa Wystawa Malarstwa Młodych, VI Konkurs im. E. Gepperta
- 2004 - Nagroda Narodowego Banku Polskiego „NBP młodym twórcom kultury”
- Nagroda Rektora ASP za wybitne osiągnięcia artystyczne i organizacyjne
- 2006 - Nagroda Arteonu 2005

UKRZYŻOWANIE I, 2001

MIEJSCE DO MIESZKANIA, MIEJSCE DO KOCHANIA

Idea i obszar do refleksji:

Głównym przedmiotem refleksji autorów zaproszonych do wystawy chciałbym uczynić „stosunek do miejsca pobytu”. Pozytywny stosunek do miejsca, w którym żyjemy na co dzień może zapowiadać spełnienie i szczęście, stan harmonii z otoczeniem (krajem, miastem, osiedlem, ulicą, z ludźmi) sprzyjający naszej samorealizacji i przynoszący powodzenie naszym projektom. Jeśli jest on negatywny towarzyszy mu zwykle diagnoza, krytyka stanu rzeczy, leżąca u podstaw powodu do zmiany, do wyjazdu. Interesuje mnie napięcie jakiego doświadczamy pomiędzy subiektywnym obrazem rzeczywistości, w której żyjemy a marzeniem o miejscu, które „nosimy w sercu” oraz wynikające z niego poczucie bycia niekompletnym, wygnanym, obcym. Ponadto permanentne bycie w podróży dla wielu ludzi bywa dziś sposobem i stylem życia, pracą zawodową, rozrywką i modą. Tak

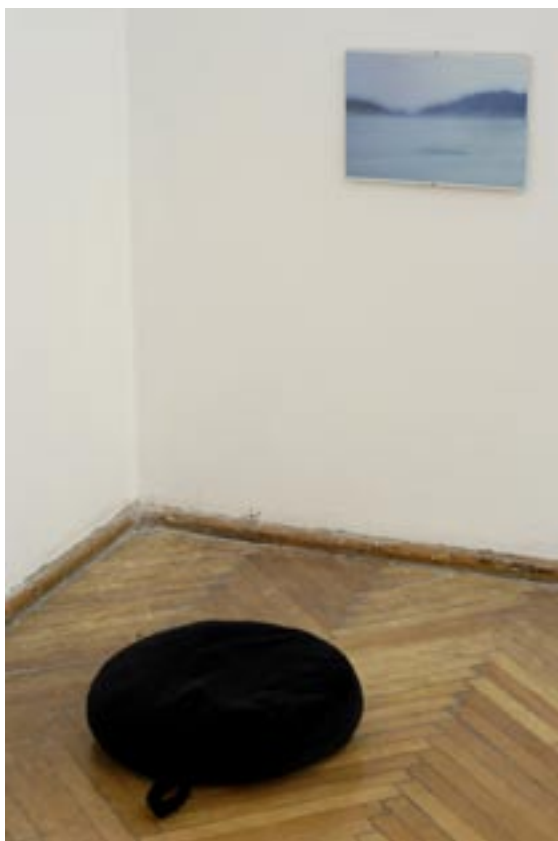
zwany „nomadyzm”, odwołujący się do tradycji kultur zbieraczy jest dziś cywilizacyjnym znakiem czasu. W jego perspektywie, programowe przemieszczanie się jest wartością pozytywną, wobec ograniczającego horyzont poznawczy przebywania w jednym miejscu. W tej koncepcji i praktyce mobilna kultura globalna przeciwstawiana jest tradycyjnej kulturze lokalnej.

Z jednej strony, każde miejsce na Ziemi jest potencjalnym centrum ludzkiego świata. Jeśli stoimy na stanowisku, że to co zdarza się wokół nas w całości od nas zależy, zawsze mamy mnóstwo ciekawej pracy do wykonania. Czasem jednak bywa tak, że niepokoi nas świadomość istnienia prawdziwego centrum wydarzeń gdzieś indziej. Wówczas myślimy, że jesteśmy od niego oddzieleni i cierpimy. Aby uporać się z tym uczuciem cierpienia podejmujemy podróże na poziomie wewnętrznym, duchowym i/lub fizycznie, w realnej rzeczywistości kultur, państw i kontynentów. Ponieważ podróże są „zdobywaniem” przestrzeni, pojmowanej jako dystans, ich motywem głównym jest albo negacja czegoś, co porzucamy lub

a firmacja celu, miejsca lub stanu, do którego zmierzamy. Większość podróży to ucieczki z „piekła” do „raju”. Jest tak zawsze mimo, że oba pojęcia są względne i jedno potrafi zmienić się w drugie.

Podróże odnoszące się do sfery *sacrum* to pielgrzymki.

W pielgrzymowaniu łączą się ze sobą fizyczny i duchowy wymiar podróży. Podjęcie tego trudu wymaga odwagi, świadomości intencji i celu. Istotą pielgrzymki jest towarzysząca jej zmiana postrzegania świata i wynikająca z tego rzeczywistość jego zmiana. Wyruszamy więc w podróż z miejsca w którym przebywamy, do miejsca, którego istnienia domyślamy się we własnym wnętrzu, które nosimy gdzieś między „sercem a żołądkiem”, które jednak darzymy głębokim pozytywnym uczuciem. Te dwie lokalizacje, które potencjalnie pokrywają się lub uzupełniają, wskazują ostatecznie na to, co mamy w życiu do zrobienia i kim w gruncie rzeczy jesteśmy.

Ryszard Woźniak
fot. Helena Kardasz

**„MIEJSCE DO MIESZKANIA,
MIEJSCE DO KOCHANIA” -
wystawa Katedry Sztuki i Kultury
Plastycznej UZ,
Galeria BWA w Zielonej Górze,
grudzień 2007- styczeń 2008**

autorzy:

AGATA ZBYLUT, bez tytułu, fotografia, 85x150x2, 2007

AGNIESZKA GRACZEW-CZARKOWSKA

„TREŚĆ JEGO X 4”, akryl, 65x92x4, 2007

PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER

„Ściana płaczu”, DVD, loop 2:29:53, 1994

PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER

obiekt, technika mieszana, 2007

RYSZARD WOŹNIAK, bez tytułu, olej, 110x100x2, 2007

PRZEMYSŁAW MATECKI

bez tytułu, olej, papier, płótno, 30x60, 2007

PATRYCJA WILCZEK

„Pomiędzy”, dyptyk, technika mieszana, 60x60, 2007

KAROLINA SPIAK

„Pamiętniki, notatniki”, technika własna, 2007

ALICJA LEWICKA

„O dziewczynce i różowym domku” obiekt, technika własna, 2007

AGNIESZKA BŁĘDOWSKA, obiekty, fotografie, bez tytułu, 2007

KATARZYNA PODGÓRSKA-GLONTI, fotografie, bez tytułu, 40x90x7, 2007

MAGDALENA GRYSKA

z cyklu „Niebieska melancholia”, olej, 20x20x32, 2007

RADOŚLAW CZARKOWSKI

„IN Art WE TRUST” – Tryptyk sacrum dla „Begrab mein Herz”

wg „Azja 36h – Survival in Art”. Na potrzeby „Miejsce do Mieszkania Miejsce do Kochania”, rysunek na papierze, 60x80x15, 2007

ZENON POLUS

Toffee and Cherry, technika mieszana, 37x52x4, 2007

WALDEMAR PRANCKIEWICZ

„THE WORKING CLASS HAS NOT A FATHERLAND”/ „KLASA ROBOTNICZA NIE MA OJCZYZNY”, instalacja, technika mieszana, wymiary różne 2007

GRUPA SĘDZIA GŁÓWNY

„Noc Artystów”, DVD, loop 5:30, 2006

JAROSŁAW DZIĘCIELEWSKI

„Konsekracja X”, obiekt, drewno, 2007

RAFAŁ WILK

„Szacunek dla kolegów”, DVD, loop 3:17, 2007

HELENA KARDASZ

„olanafree II”, fragment - symulacja projektu „Miejsce do mieszkania, miejsce do kochania”; szafka dwudrzwiowa, katalogi i makulatura z galerii BWA w Zielonej Górze, plexi, fotografia – 150 sztuk cegieł w magazynie galerii BWA w Zielonej Górze, 2007